Aobends gon de Hochtiet an Dao wass lustig Frau un Mann, Twee gebraoden Haringe wass dat best, O. wat freiden sick de Gast!!

Es se nu rächt lustig wäörn, Slög'n se sick ut alle Duäörn, Jost, de kreeg en Smiär mett, Dat he von de Beene gleet.

De Brut, de kreeg en up de Snut,
"O Har" schreid se " mien Aug" is ut",
"Dat die de Duwel ", sadde se
Wat dot mie de Niase weh".

Jost, de kamm baoll wier torächt Män te spriäken wass he slächt, Daoh de Brut Johr Uebel bleew Jähre Niäse, de stonn scheew.

Dat geschach fuor fufteihn Jachr, Jost segg nu: " Et is daoch waor, Dat miene Frau nich so grad ut Allerwiägen hat de --- Shut."

Antonie Hobbeling, Davensberg.

Westfal Kommission f. Volkskunde.